

פרוטוקול מס' 266

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
ביום א', י"ח בשבט תשל"ז (6.2.77) בשעה 11.00

נ כ ח ו :

חברי הועדה: היו"ר ח. גרוסמן

י. בארי
א. ורדיגר
ה. זיידל
מ. ידיד
צ. לינקר
ח. שמעוני

מוזמנים: עו"ד ש. נעמן - משרד הבריאות

ד"ר מילר -
ד"ר ארליך -

ד"ר ערן - הסתדרות הפסיכולוגים

ט. שפניץ - משרד המשפטים

יועץ משפטי: י. אליאסוף

מזכירת הועדה: ש. כרם

רשמה: ר. בלומרוזן

סדר היום: חוק הפסיכולוגים, תשל"ו-1976

הי"ר ח. גרוסמן: אני פותחת את הישיבה. ביום שלישי נדון במדיניות קצבאות הסעד וקצבאות הביטוח הלאומי - עם נציגי משרד הסעד, המוסד לביטוח לאומי והאוצר. השר הלל הודיע שלא יוכל לבוא ביום שלישי זה. הוא ביקש לדחות את בואו ליום שלישי הבא. ביום שלישי הבא יש כינוס מועצת הבריאות. כל חברי הועדה מוזמנים. הנושא הוא: בעיית ההתמכרות לסמים - מניעה וטיפול. אולי נלך לשם ב-9.00 ונקיים ישיבה ב-11.00.

י. בארי: בשעה 9.00 יש ישיבות של ועדות אחרות.

חוק הפסיכולוגים. תשל"ו-1976

סעיף 7

הי"ר ח. גרוסמן: "ללא הצדק" - האם זה הביטוי הנכון?
י. אליאסוף: בפקודת הרופאים כתוב "ללא צידוק המניח את הדעת".
י. בארי: באחד החוקים הכנסנו את הביטוי "הצדק". זה ביטוי מתאים.

הי"ר ח. גרוסמן: העניין ייבדק.

הוחלט: לקבל את הסעיף.

סעיף 8

ה. זינדל: לפסקה (5) - יש להוסיף מתן אפשרות לנערך להסביר את ההעדרות. אולי יש לו חשובה מספקת.

י. בארי: לפסקה (3), "נחמנה עליו כונס נכסים" - אין ממנים כונס על מישהו. כונסים את נכסיו.

א. ורדיגר: יש שוני בין חבר ועדה לבין חבר מועצה. איני יודע אם השר יכול להעביר חבר ועדה מכהונתו באופן שרירותי. יש הבהל בין חבר מועצה שהשר ממנה ושהשר יכול להעבירו מכהונתו לבין חבר ועדה מקצועית שלא השר ממנה אותו.

י. אליאסוף: לפי סעיף 21(א) ועדה רפואית מתמנית על-ידי המנהל. ייצא שהמינוי יהיה על-ידי המנכ"ל וההתפטרות או ההעברה מן התפקיד תהיה על-ידי השר. השאלה היא אם לא צריך לאזן את הדברים, שההתפטרות תהיה על-ידי מי שמינה. הוא הדין לגבי העברה מכהונה. הכלל צריך להיות: מי שממנה הוא שמעביר מכהונה או מקבל התפטרות.

הוחלט: לתקן את נוסח הסעיף באופן שמקבל ההתפטרות והמעביר מכהונה יהיה הממנה.

ד"ר ארליך: לפסקה (5) - האם הכוונה בסעיף להעדרות משלוש ישיבות רצופות של הועדה או להעדרות משלוש ישיבות? יכול אדם להעדר במשך חמש שנים משלוש ישיבות.

ש. נעמן: הכוונה היא להעדרות משלוש ישיבות רצופות של הועדה.

י. בארי: תקפה של ההתפטרות 15 יום לאחר קבלתה. אני מציע לכתוב: 15 יום לאחר מסירתה. קבלה על-ידי מי?
אם השר יאמר שלא קיבל.

ד"ר ארליך: יש פסיכולוגים שלא השיגו מומחיות באחד משלושת השטחים שמוכרים כרגע והם עדיין חברי הסתדרות הפסיכולוגים וצריכים להרשם ככרוססת.

ד"ר ערוך: יש דרישה להתקבל כמומחים. בין הדרישה לקבלה עוברת תקופה מסוימת. שנית, יש אנשים שאף-פעם לא יוכרו כמומחים, כי אינם מעוניינים. כך מספר המומחים יכול להיות קטן מן הסך הכל.

ד"ר מילר: צריכה להיות, קודם-כל, כרוססת כללית.

י. אליאסוף: מורה לפסיכולוגיה אינו נכנס להגדרה, לכן לא יכלול ברישום.

הינ"ר ח. גרוסמן: נעייין לרגע בסעיף 11.

ד"ר ארליך: סעיף זה אינו מכסה את ענין ההוראה באוניברסיטה. רופא פסיכיאטר יכול ללמד במחלקה לפסיכולוגיה קורסים בפסיכופתולוגיה. לפי סעיף זה לא יירשם.

הינ"ר ח. גרוסמן: מרצה במחלקה לפסיכולוגיה אינו עוסק בפסיכולוגיה. הוא מרצה.

י. אליאסוף: לרישום של מורה לפסיכולוגיה באוניברסיטה אין משמעות מבחינת החוק.

ד"ר ערוך: יוכל לקרוא לעצמו פסיכולוג, לפי חוק זה.

א. נרדיגר: אני מציע למחוק את המלים "במדרות נפרדים לענפי הפסיכולוגיה שנקבעו כמומחיות מוכרת לפי פרק ג" וכן את המלה "שאר".

למחוק את המלים "במדרות נפרדים לענפי הפסיכולוגיה שנקבעו כמומחיות מוכרת לפי פרק ג" וכן את המלה "שאר".
הוחלט:

סעיף 10

י. אליאסוף: ועדת הרישום היא הרושמת את הפסיכולוגים. איך אפשר לדרוש שחברי הועדה יהיו פסיכולוגים? מי ירשום אותם?

מ. יריד: האם אין הוראת מעבר בחוק? אני מציע הוראת מעבר בה ידובר על ועדת הרישום הראשונה.

ח. שמעוני: יש למנוע מצב ששר הבריאות ימנה פסיכולוגים שאינם עונים על הדרישות המפורטות בסעיף 11.

צ. לינקר: אפשר לקבוע הוראת מעבר בה תהיה הגבלת זמן של ועדת הרישום הראשונה.

י. בארי: ההצעה של חבר-הכנסת שמעוני, בעיבוד זה או אחר, היא הפתרון. לאמור: חברי-ועדת הרישום הראשונה חייבים לעמוד במבחנים המזכים אותם להרשם בפנקס אילו פנקס היה קיים.

א. נרדיגר: לשם מה ועדה של חמישה. די בוועדה של שלושה.

הינ"ר ח. גרוסמן: כדאי שיהיו יותר משלושה. אחד נוסע לחוץ-לארץ. אחד חולה.

מ. יריד: לסעיף קטן (ג) - אני מציע הגבלה לשתי תקופות כהונה.

י. אליאסוף: מדוע נציג שר הנריאות לא יוכל לשבת בוועדה יותר משתיים או שלוש קדנציות?

ד"ר ערנ: תקופה של חמש שנים תרתיע חלק מהאנשים, מה גם שיש כאלה הנוסעים לחוץ-לארץ. אני מציע תקופה של שלוש שנים.

הוחלט: בסעיף קטן (ג) במקום "חמש שנים" יבוא: שלוש שנים.

י. אליאסוף: לגבי חבר מתוך סגל ההוראה, אם צריך לוטר במפורש שהוא פסיכולוג?

צ. לינסר: יכול להיות רופא, סוציולוג.

י. בארי: מה היתה הכוונה של מנסחי ההצעה?

ד"ר מילר: הכוונה היתה לפסיכולוג.

ד"ר ארלינד: הירת ומדובר פה בוועדה שתהיה ועדת רישום ותחליט לגבי כניסת אדם למקצוע, נראה לי אבסורדי שיהיו בוועדה חברים שאינם מן המקצוע. יושב ראש ועדה כזאת חייב להיות איש המקצוע.

י. בארי: לאו-דווקא, כדי שאינטרסנטים לא יסגרו את המקצוע, או לפחות לא יהיה פתחון-פה כזה.

הי"ר ח. גרונמן: בנוגע להסתדרות הרפואית היו הרבה דיונים על-כך. לא תמיד הטענות של חברי הכנסת היו זהים עם הטענות של חברי המועדה המדעית. להם היה שיקול רפואי פר-אכסלנס. לנו היה גם השיקול החברתי.

ד"ר ארלינד: במועצה יהיו אנשים שאינם פסיכולוגים. הפונקציה של הרישום, כמו הפונקציה של ועדת בחירות, צריכה להיות בידי אנשי מקצוע.

ח. שמעוני: העניין שיהיו פחות פסיכולוגים שיעברו במקצוע עלול להטות את הכף.

י. אליאסוף: בענין האופי של ועדת הרישום, אני מציע לעיין בסעיף 13. יש לראות את הצעת החוק כשלמות אחת. הוועדה מוסמכת להחליט: איננו מסוגל או איננו ראוי לעסוק בפסיכולוגיה. חייבים לתת את הדעת לכך.

ד"ר ערנ: לסעיף קטן (2), אני מציע: פסיכולוג מתוך סגל ההוראה במוסד... אני מציע למחוק את המלה "פסיכולוגיה" המחלקה אינה חשובה. חשוב שהוא פסיכולוג.

בקשר לחברי הוועדה - מקובל, בכל העולם, שמי שמסמיך בעל מקצוע הוא בעל מקצוע בעצמו. הבעיה אינה לגבי מי שקיבל תעודה בארץ אלא לגבי מי שקיבל תעודה בארץ אחרת. יש בעיה אם אדם כזה ממלא אחר דרישות היידע המקצועי.

הי"ר ח. גרונמן: לגבי רופאים, המנהל הוא המוסמך לקבוע.

י. בארי: לא היה נראה לי שאדם שאיננו רופא יקבע מי הגורם המוסמך לקבוע מי יהיה רופא.

ד"ר ארליך:

אחת הפונקציות של ועדת הרישום היא לרשום לא רק כפסיכולוג אלא כמומחה. זה ענין של בעלי מקצוע.

ד"ר מילר:

לסעיף קטן (2) - הכוונה של הועדה הייתה שאדם זה יהיה מוסמך מבחינת הכנה והדרכה של פסיכולוגים, איש שיוכל לחוות דעה על מוסדות הוראה לפסיכולוגיה בעולם ובארץ, לא לאדם שמסוגל להורות פסיכולוגים. אדם זה צריך להיות מומחה לגבי הפקולטות בארץ.

ד"ר ערו:

פרופ' מינקוביץ יושב במחלקה לחינוך, אבל הוא הקובע.

הי"ד ח. גרוסמן:

השאלה היא אם אדם זה צריך להיות מתוך סגל ההוראה בפסיכולוגיה או מתוך סגל ההוראה בכל מחלקה אחרת. נראה לי שהיה כדאי שיהיה צמוד לפקולטה לפסיכולוגיה.

ד"ר ערו:

לא דרוש להצמיד את זה לפקולטה לפסיכולוגיה. יש פסיכולוגים מאוד בכירים שמסיבה כלשהי אינם מלמדים במחלקה לפסיכולוגיה.

ש. געסן:

בסעיף קטן (2) יצאנו מתוך הנחה, שמי שמרצה בפסיכולוגיה חייב להיות פסיכולוג. הנחה שנייה: אדם שהוא בסגל ההוראה בפסיכולוגיה מכיר את בעיות הפסיכולוגיה ובעיות בהן עשויה ועדת הרישום להתקבל. לא ישלחו פסיכולוג בלתי מנוסה. אין לחשוש שהשר יבחר מישהו שאיננו מתאים. אנשים אלה יהיו מתוך רשימה שהגישה לו המועצה.

ד"ר ארליך:

יש מגמות המתפתחות ליד או מחוץ למחלקות לפסיכולוגיה ההופכות לנקודות הכובד המרכזיות באזור מסויים, אם בארץ ואם בחוץ-לארץ. כדאי לבדוק את הדברים. אני מאמין ששר הכריאות יבחר את האדם המתאים, בנוראי תוך התייעצות. אני מציע לכתוב: פסיכולוג מתוך סגל ההוראה במוסד שהוכר...

הי"ד ח. גרוסמן:

יכול להורות פסיכולוגיה במחלקה לחינוך, כמו פרופ' מינקוביץ.

ד"ר מילר:

אדם כזה מאבד את הקשר עם מחלקות לפסיכולוגיה בעולם.

הי"ד ח. גרוסמן:

נשאר את המלה "פסיכולוגיה".

הוחלט:

לקבל את הסעיף. בסעיף קטן (ג) במקום "חמש שנים" יבוא: "שלוש שנים".

הסעיף 11

ח. שמעוני:

לפסקה (ב) - יש להתנות מינימום של השכלה.

ד"ר ערו:

בשנת 1958 הוקמה הסתדרות הפסיכולוגים. בשנת 1958 היו אנשים שלא היה להם תואר מ.א. אבל הם עסקו 15 שנה בפסיכולוגיה. היה להם תואר ראשון או חצי תואר ראשון. הכוונה בפסקה (3) היא לאנשים שנתקבלו אז, שמאז עד היום עוסקים במקצוע הזה. במקום מאז שנת 1958 אני מציע: לפני שנת 1958.

לסעיף קטן (ב) - יש אנשים הבאים מארצות בהן לומדים פחות מכפי שמקובל בארץ. לפיכך מוצע הסעיף.

ח. שמעוני: לפי הסעיף המוצע, יכול להיות אדם ללא השכלה פורמלית כלשהי.

ד"ר ערן: יש תנאי מלאו לא פחות מעשר שנים לעיסוקו בפסיכולוגיה במקום עבודה מוכר מטעם המועצה ועמד בבחינה בפסיכולוגיה לפי חוק זה.

היו"ר ח. גרוסמן: ד"ר ברק מציע לא לאפשר הכרה אד-הוק במוסד בחוץ לארץ אלא לקבוע כי ועדת הרישום תכין רשימת מוסדות מוכרים בחוץ לארץ, אשר תתפרסם ותשרת את אלו המתעודים ללמוד פסיכולוגיה בחוץ לארץ ורצתם לדעת אם לימודיהם יוכרו לרישום כפסיכולוגים בישראל.

ח. שמעוני: הצעה זו מתייחסת לפסקה (2). כאן התואר הניתן לפרט אינו הקובע אלא התוארים הניתנים על-ידי האוניברסיטות השונות. אין לתת סמכות לוועדה לומר: בתואר של האחד אני מכיר ובתואר של השני - לא. אני מציע שההכרה תהיה בפקולטות או במחלקות ולא במקבלי תוארים. כל התוארים הניתנים על-ידי מחלקה אחת שווים.

היו"ר ח. גרוסמן: צריכה להיות שרירות-לב כדי לפרש את הדברים כך.

ח. שמעוני: יש לסגור את הסעיף באופן הרמטי.

מ. ירדי: אני תומך בהצעת ד"ר ברק.

היו"ר ח. גרוסמן: הרשימה אינה יכולה להיות סטטית. הועדה תצטרך לעדכן אותה מדי פעם.

ח. שמעוני: לפי הסעיף המוצע, יכול להיות שמישהו יפנה לוועדה וידחו אותו ואחרי חצי שנה יבוא מישהו עם אותו תואר ויכירו בו. אני מציע שאם פנה מישהו לוועדה והועדה בצירה בתואר שלו, שהתואר ייכנס לרשימה.

י. אליאסרף: צניח שתכנית לימודים באוניברסיטה מסוימת משתנה; בשנה אחת סימן לימודים לפי תכנית לימודים א' ובשנה אחרת - לפי תכנית לימודים ב', וועדת הרישום חושבת שמי שסיים לימוד לפי תכנית לימודים ב' אינו מוסמך.

ד"ר ערן: הייתי הרבה שנים חבר ועדת הקבלה. כאשר בא אדם עם תעודה של מוסד שאיננו רשום עדיין, בודקים את תכנית הלימודים - או שמביא תכנית לימודים מפורטת או שכותבים לאותה אוניברסיטה ומבקשים תכנית לימודים מפורטת - בודקים אם בעל התעודה כזאת מוכר כפסיכולוג באותה ארץ. התואר הצרפתי והשוויצרי ליסנס הוכר פעם. אחר-כך חל שינוי. רק בעל תואר מטריס הוכר כפסיכולוג. מאז הפסקנו גם אנחנו להכיר בעל תואר ליסנס כפסיכולוג. מי שנכנס - נכנס. זה דבר חי.

י. אליאסרף: לפי סעיף 15 אפשר לערער על החלטת ועדת הרישום לפני בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי יבדוק את השיקולים של הועדה.

ח. שמעוני: אם החוק מרשה לא לרשום, הועדה לא תרשום.

ש. געמן: הועדה צריכה לתת טעמים. יש אפשרות ערעור.

היו"ר ח. גרוסמן: נתקלתי בסיפור כזה. קבוצת אחים שבאה מעירק ביקשה הכרה כאחים מוסמכים. משרד הבריאות בדק מה הם למדו. האישור ניתן לפי תכנית הלימודים בה למדו. אותו דבר יהיה ביחס לפסיכולוגים.

ח. שמעוני: ההתפתחות בעולם היא בכיוון החמרה. אין סכנה שמוסד שנותן תואר בפסיכולוגיה יוריד את הדרישות שלו. אם הכירו בתואר של מוסד מסויים, כל בעלי אותו תואר, של אותו מוסד, יהיו זכאים להרשם. איני רוצה שתהיה לוועדה אפשרות אדם אחד לרשום ואדם אחר - לא.

היו"ר ח. גרוסמן: אתה מניח מראש שתמיד יחמירו בדרישות.

ש. געמן: ועדת הרישום צריכה תמיד להחליט אם התואר הוא שווה-ערך לתואר מוסמך. אם תהיה החלטה שלילית, ועדת הרישום תצטרך להוכיח למה התואר אינו שווה-ערך לתואר מוסמך. זה מונע אפשרות של שרירות.

י. אליאסוף: בסעיף קטן (2) אין התייחסות לאדם מסויים אלא לתואר מסויים. זה מה שחבר-הכנסת שמעוני רוצה.

מ. יריד: אני מציע לדבר על מוסד מוכר.

י. אליאסוף: מוכר על-ידי מי? מוכר לצורך מה?

ח. שמעוני: יכולה להיות בעייה נוספת. תכנית הלימודים בשויצריה לא השתנתה, אבל אצלנו השתנתה. בעוד שנתיים יבוא מישהו משויצריה שקיבל אותו תואר, למד אותם לימודים, והוא לא יוכר כיוון שאצלנו חל שינוי. יווצר פרדוקס.

היו"ר ח. גרוסמן: מצב זה יהיה קיים גם לגבי הלומדים בארץ. אם נכניס תיקון, נפגע בשלמות העניין.

ח. שמעוני: לסעיף קטן (3) - אני מציע להוסיף: שלמד לפחות שנתיים במוסד להשכלה גבוהה פסיכולוגיה. כך אנחנו מבטיחים שהוא לפחות בעל תעודת בגרות.

ש. געמן: אם אדם יצטרך לעמוד בבחינות, יצטרך להוכיח השכלה הרבה יותר גבוהה מאשר שנתיים לימודים לפני עשרים שנה.

היו"ר ח. גרוסמן: מה זה "מקום עבודה מוכר"?

ש. געמן: המרעצה תחליט.

היו"ר ח. גרוסמן: נניח, מעון למפגרים. האם יהיה מקום עבודה מוכר?

ד"ר ערן: לא. אין שום פיקוח. מקום עבודה מוכר: תחנה לבריאות הנפש. שם יש עוד פסיכולוגים הרואים מה הוא עושה. או: תחנה להכוון מקצועי בהדסה.

לענין ההשכלה - אנחנו תמיד בעד השכלה מתאימה. הסעיף אינו לפי דרישה שלנו. אנחנו מוכנים להציע שיהיה לפחות תואר ראשון. קשר לדייק בפסיכולוגיה. בארצות-הברית לומדים ארבע שנים לתואר ראשון ולומדים מעט מאוד ביחס לארץ. אנחנו מציעים תואר ראשון, לאו-דווקא בפסיכולוגיה. זה יכול להיות בסוציולוגיה, עבודה סוציאלית.

היו"ר ח. גרוסמן: אבקש את היועצים המשפטיים לשקול את הדברים.

ד"ר ארליד: לסעיף קטן (א), אם מקבלים את התיקון "לפני שנת 1958" האם ברור שה-15 שנה היו לפני זה? יכול היה לעבוד רק שנה אחת לפני זה.

י. אליאסוף: התחיל לעסוק בפסיכולוגיה לפני שנת 1958 ומאז עסק בפסיכולוגיה 15 שנה במקום עבודה מוכר.

ש. געמן:
הכוונה היא למי שעסק בפסיכולוגיה מאז 1958 15 שנה.
לא רצינו לקבל בענין זה בדיוק את התקנון של
הסתדרות הפסיכולוגים.

הי"ר ח. גרוסמן:
אם נכניס את הדרישה שיהיה בוגר, אפשר יהיה לוותר
על ההצעה לכתוב "לפני" במקום "מאז". אנקש לברר
את הדבר.

ה. זיירל:
אם מכניסים את הדרישה שיהיה בוגר, אולי אפשר
להקטין את מספר השנים הנדרשות. 15 שנה בתוספת
ארבע שנים לתואר ראשון - אדם כזה יהיה זכאי לרישום רק בגיל 40.

ד"ר ערן:
אם תתקבל ההצעה המוצעת כאן, יהיו כאלה שעכשיו
יידחקו בפנים, יעבדו 15 שנה ויקבלו הכרה. כך
ניתן פתח לאנשים שלא הצליחו בכך לבוא ולבקש תעודה, דווקא הגרועים ביותר.

י. בארי:
אם אומרים "לפני" לא צריך להוסיף "מזה לפחות חמש-
עשרה שנה".

י. אליאסוף:
חמש-עשרה שנה צריך להיות במקום עבודה מוכר. יתר
הזמן יכול להיות במקום פרטי.

ד"ר ארליך:
הועדה צריכה להחליט אם הענין סגור או לא. אני
מציע לכתוב "לפני" במקום "מאז".

ד"ר מילר:
נתייעץ עם הסתדרות הפסיכולוגים ונביא משהו מסוכם.

סעיף 12

הי"ר ח. גרוסמן:
הסתדרות הפסיכולוגים מציעה כי כל חברי ועדת הבחינות
יהיו פסיכולוגים, כשאחד מהם ימונה על-ידי מנכ"ל
משרד הבריאות, וכן ייקבע בחוק כי הועדה תבחר יושב-ראש מקרב חבריה.

ד"ר ערן:
זה בוגר את ההגיון שמישהו שאיננו בעל מקצוע
יהיה בוועדת בחינות.

ש. געמן:
הכוונה בפסקה (1) היא לשמור אפשרות שזה יהיה גם
פסיכיאטר. זה יכול להיות פסיכולוג. גם לפסיכיאטר
יש איזו דעה לגבי כושרו של פסיכולוג.

ד"ר ארליך:
הכוונה היתה שהאתר יהיה פסיכולוג קליני, האחד
פסיכולוג עיוני - שיהיה הרכב מייצג. לא ייחנן
שלא יהיה פסיכולוג.

מ. ירין:
אני מציע לקבל פסקה (1) המוצעת ולהוסיף בסיפה:
והוא יכהן כיושב-ראש הועדה.

ד"ר מילר:
או מי שהוסמך לכך מטעמו - זה משאיר אפשרות שימנה
את הפסיכולוג הראשי של משרד הבריאות.

י. בארי:
הצעת פשרה: או פסיכולוג שהוסמך לכך מטעמו. זה
משאיר אפשרות שראש שירותי בריאות הנפש עצמו לא
יהיה פסיכולוג.

ש. געמן:
נניח שראש שירותי בריאות הנפש במשרד הבריאות איננו
רואה אפשרות לעשות זאת ורוצה למנות את סגנו, שהוא
פסיכיאטר לא פחות טוב ממנו? בל נשכח שלפנינו הסתדרות שיש לה אינטרסים
מאוד מקצועיים. יכולה ההסתדרות לתת הוראה לשלושת הפסיכולוגים שהם
חבריה: אנא תעבירו רק את אלה ואלה. מוכרח להיות גם גורם יותר
אובייקטיבי. לא רצינו לאשר בדיוק את תקנות הסתדרות הפסיכולוגים.

היו"ר ח. גרוסמן: אני מציעה להוסיף לפסקה (1) - בהתאם לטומחיות או מקצוע הנבחן.

ד"ר ארליך: הועלה כאן ענין האובייקטיביות. איך יכול אדם שאיננו באותו מקצוע לבחון אדם ולקרוא לזה בחינה אובייקטיבית? אנחנו מסכימים לכך שגורם מבחן יסנה, אבל אדם שמופיע בוועדת בחינות חייב להיות איש מקצוע.

היו"ר ח. גרוסמן: מה דעתך על הצעת?

ד"ר ארליך: זה עדיין משאיר אפשרות למנות מי שאיננו פסיכולוג.

היו"ר ח. גרוסמן: בוועדת בחינות לפסיכולוג קליני יכול להיות פסיכיאטר.

ד"ר ארליך: את יוצאת מהנחת יסוד שפסיכיאטר יכול לבחון פסיכולוג קליני. איני מקבל את זה.

היו"ר ח. גרוסמן: אתם פוסלים פסיכיאטר כנוחן.

י. גארי: בעייה דומה קיימת לגבי עורכי הדין. כדי לא לתת פתחון פה לסגירה בלתי אובייקטיבית של המקצוע, בוועדת הבחינות לעורכי דין כל הבוחנים הם משפטנים ועורכי דין, אלא האחד נציג הלשכה, אחד שופט בית המשפט ואחד נציג משרד המשפטים. שלושת הגורמים מיוצגים, אבל כל השלושה הם בעלי השכלה משפטית. לפתרון דומה צריך להגיע כאן. הטענה שהנוחן צריך להיות פסיכולוג היא לוגית.

צ. לינקר: מה המצב בוועדת הבחינות של רופאים? האם כל הבוחנים הם רופאים?

היו"ר ח. גרוסמן: גם שם יש מקצועות. השאלה היא אם רופא אף-אוזן-גרון יכול לבחון רופא גניקולוג?

צ. לינקר: צריך לבדוק מה המצב שם ולהתאים את הסעיף.

ה. זיידל: אני מציע להוסיף במיפה של פסקה (1): בתנאי שיהיה פסיכולוג.

ד"ר מילר: רוב הפסיכולוגים הקליניים עובדים בהכנתם לקראת הכשירות במסגרות פסיכיאטריות, אם כי בארצות מסויימות יוצאים מזה. הייתי מציע להסתדרות הפסיכולוגים ולפסיכולוגים להשאיר פה רמז לגבי המצב האסטורי הזה ולחפש איזו פשרה.

ש. געמן: הפסיכולוגים אינם יושבים כאן כנציגי הסתדרות הפסיכולוגים אלא כנציגי הממשלה. סעיף זה סוכם על ידי ועדה ממשלתית לאחר דיונים. אם אתם רוצים להציע שינויים, עליכם לדון קודם-כל אתנו. למשרד הבריאות היו שיקולים ציבוריים עליונים לא לתשאיר את הענין לדיקטט של שלושה פסיכולוגים שיקבלו הוראה מפורשת מן האגודה המקצועית שתראה בשלב מסויים לסגור את המקצוע.

היו"ר ח. גרוסמן: הסתדרות הפסיכולוגים אינה יכולה להיות מיוצגת באופן רצוף בדיונים שלנו. חשבתי שד"ר ארליך מייצג את משרד הבריאות. אני רואה שהוא מייצג את הסתדרות הפסיכולוגים. בסופו של דבר אנחנו נחליט. נחליט בהתאם לשיקולים שלנו.

ד"ר ערוך: המועצה להשכלה גבוהה הסמיכה מי שנותן תואר ב.א. או מ.א. בפסיכולוגיה. כל הפסיכולוגים מוסמכים רק על-ידי פסיכולוגים.

פה מדובר על דור המדבר. ביחס לדור המדבר
יכולים להיות שיקולים נוספים.

הינ"ר ח. גרוסמן:

ק"ל שבוחן פסיכולוג צריך להיות, בדרך זו או אחרת,
פסיכולוג.

י. בארי:

אסור להתעלם מן העובדה שיש קירבה בין שני המקצועות.

הינ"ר ח. גרוסמן:

נשאל את ד"ר ארליך ואת ד"ר ערן אם פסיכיאטר יכול
לבחון פסיכולוג?

י. בארי:

יש כאן ענין מקצועי, אבל לא רק מקצועי.

הינ"ר ח. גרוסמן:

שתי שאלות אל ד"ר מילר: 1. האם לדעתו ראש שירותי
בריאות הנפש במשרד הבריאות, גם אם איננו פסיכולוג
מוסמן, מסוגל לבחון פסיכולוגים; 2. מה דעתך על הצעת הפשרה, להוסיף
אחרי המלה "או" - פסיכולוג.

י. בארי:

ומה דעתך על ההצעה שלי, להוסיף בסיפה של פסקה (1):
בהתאם למומחיות או מקצוע הנבחן.

הינ"ר ח. גרוסמן:

אשיב על השאלות בישיבה הבאה.

ד"ר מילר:

נמשיך ביום ראשון הבא. הישיבה נעולה.

הינ"ר ח. גרוסמן:

(הישיבה נועלה בשעה 13.00)